

Seccions Comarcals

De la Barcelona

Remember!

La Secció Comarcal de Barcelona, creu arribat el moment d'empendre, definitivament una intensa tasca sindical en aquells problemes que afecten a la nostra dignificació moral i econòmica.

Prou intensa i ben enfocada fou quan temps enrera es plantejaren les qüestions dels Dispensaris gratuïts, quina llarga gestió, malgrat ésser entorpida abastament per mants companys incoscients, que avantposant llur conveniència personal momentània a la col·lectiva, sense tenir esment de què no feren altra cosa que preparar-se un perjudici més o menys llunyà, han coronat amb fruits exuberants i marcat petjades que rienten al bon camí.

Bona prova en són els Dispensaris de la Creu Roja—sobretot el del Poble Nou—on es cobren les visites als no pobres de solemnitat, al mòdic preu de dues pessetes, i aquests productes son a partir entre l'entitat i el metge.

Aquesta solució, naturalment, és injusta, doncs com ja hem dit i raonat altres cops, no és equitable a d'una obra benèfica en treguin el mateix fruit els humanitaristes i els empleats, ja que malgrat sigui dur el dir-ho, els metges en aquests dispensaris no son altra cosa que empleats a tant per cent; tant per cent inferior al percebut pels benèfics organitzadors, tota vegada que a metge li resulta la seva part rebaixada si ha de comptar-hi la no retribució per les visites fetes als pobres de solemnitat.

Hom trobaria més justa una altra solució com fora la de que el metge cobrés per tots els malalts, pobres o no, si hé sempre mensuals, la quantitat de una pesseta; i així el metge cobriria a baix preu son treball, pero no s'en gaudiria qui vol ajudar al necessitat.

Malgrat tot, cal dir que, ço assolit amb la Creu Roja, es prometedor, i diem això, perquè la Junta General, que quan surtin aquestes ratlles, haurà celebrat aquesta Secció Comarcal, serà una mostra ben palesa car s'hi tractaran temes amb això relacionats i d'una importància tal que avui, dies abans de la celebració, pot assegurar-se que assoliran un èxit sindical, de fruits saborosos en profit de la classe.

Altrament, havem aconseguit obtindre d'algunes altres institucions de la mateixa naturalesa

la promesa més formal de què elles estan disposades a adoptar les normes que dicti el Sindicat, en quant a retribució de serveis mèdics faci referència, condicionant-ho però, al fet de que no se les sotmeti a relació d'inferioritat amb les similars llurs.

Es tan esperançador remarcar això perquè ve de part d'entitats prestigioses, com molest resulta tenir de palesar que és precisament de part d'aquelles, o millor dit, de part dels *companys que componen el Cos facultatiu d'aquelles*, que en podriem dir de *menor quantia*, que ens són creats els obstacles, si hé no insuperables, que pertorben la consecució ràpida de ço que perseguim... per què?... diguem-ho d'una vegada: *Per manca de confiança en l'esforç particular per enrobustir una actuació col·lectiva que ens posi en condicions de competir amb aitals organismes, exigint condicions per el company que li concerti servicis, a l'ensem que oferim garanties que sols pot merèixer una entitat sòlidament constituïda damunt la base compacta que forma la col·lectivitat disciplinada.*

I ho obtindrem quan la classe mèdica no es uní a veure i estimar la nostra Entitat professional com un *mandà* que transformi en realitat les il·lusions forjades durant l'estudi de la carrera, que'l portin a un estat comodíssim de disfrutar la vida pel sol fet d'abonar unes pessetes a fi de més; sinó que ho serà, quan amb la competència científica s'hi aportí, a l'obra col·lectiva, la nostra comprensió personal de ço que són els problemes de classe i, conjuntament amb el nostre ajut moral als que elegim per recollidors i representants de ls nostres necessitats i aspiracions, la màxima voluntat per a conquerir-les.

Visquem la vida del Sindicat, companys! Ara aquest mateix mes, abans que aqueixes ratlles surtin a llum, la nostra Secció Comarcal haurà celebrat, com ja he dit, una Junta General, per a fixar normes sobre punts, cada un d'ells importantíssim

Conseguiran despertar-vos? Pocs dies manquen per a sapiguer-ho; per a fixar, tal volta, la futura actuació dels organismes als quals teniu confiats vostres destins.

R